

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 18 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ευχώριοι είδησεις.

Εκ Ναυπλίου.

Ἡ σεβαστὴ Διοίκησις ἐπιθυμοῦσα πρὸ καιροῦ νὰ ἰδῇ διαλελυμένην τὴν πολιορκίαν τῶν Ἀθηνῶν, καὶ διεσκορπισμένον τὸ στρατόπεδον τοῦ ἀλαζόνος Κιου-ταχῆ, κατώρθωσε, καὶ μετὰ πολλῶν δυσκολιῶν διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν ἐπιτηδείων, νὰ συστήσῃ πλησίον τῶν ἐχθρῶν ἰσχυρὸν στρατόπεδον εἰς Ἐλευσίνα. Ἐφθασαν ἤδη ἐκεῖ καὶ οἱ ἐκ τῆς φρουρᾶς τοῦ Παλαμῆδιου ὀπληρχηγοὶ, καὶ ὁ Κ. Δημήτριος Καλέγγης, καὶ περιμένονται ὅσον ὄψω τῶν Σουλτανῶν καὶ τῶν ἠπειρωτῶν τὰ σώματα, καθὼς καὶ τὰ τῶν στρατηγῶν Ἀ. Λόντιν καὶ Ἰ. Νεταρά. Δὲν ἔμενον λοι-

πλέον οὐδὲ ἠθέλησαν ὅλως νὰ δώσωσι ἀκρόατιν εἰς τὸν σουλτανικὸν ὀρισμὸν. Εἰς τὴν πάλιν ταύτην ἔρχεται ὁ μέγας Ἰμπροχώρης, διὰ νὰ διευθετήσῃ τὰ πράγματα, καὶ ἐλέγετο ὅτι ἐμελλε νὰ προσδιορίσῃ τὰ δοσίματα τοῦ ῥαγια εἰς 33 γρόσια τὸν χρόνον. Ὁ ἐκεῖ ἐν-ρισκόμενος Γκέκα-πασσᾶς ἐπερσκάλεσεν ὅλους τοὺς καπιτάνους τοῦ Ὀλύμπου εἰς προσκύνησίν του· ἀλλὰ δὲν ὑπήγε κανεὶς, καὶ διὰ τὴν ἀπειθείαν τοῦ καπιτάνου Ὀλύμπια· ἀλλὰ καὶ αὐτὰ ἔδειξαν πρὸ πολλοῦ τὴν ἐπιθυμίαν των ὅτι εἶναι ἔτοιμα νὰ ἐκστρατεύωσιν, ὅπου ἤθελον διαταχθῇ παρὰ τῆς Διοικήσεως. Ἡ Διοίκησις θέλουσα νὰ κινήσῃ καὶ τὰ ἀνδρεία ταῦτα στρατεύματα κατὰ τὰς παρούσας μάλιστα κρίσιμους περιστάσεις, διέταξε τὸν Κύριον Ἰ. Κωλέτην, νὰ παραλάβῃ τὰ δύο πελεμικὰ πλοῖα, περὶ τῶν ὁποίων ὁμιλήσαμεν εἰς τὸν προηγούμενον Ἀριθ. τῆς ἡμετέρας Ἐφημερίδος, καὶ νὰ περάσῃ εἰς Σκόπελον, Σκιάθον καὶ Σκύρον, διὰ νὰ συνάξῃ καὶ συγκεντρώσῃ τὰς εἰς τὰς νήσους ταύτας διεσπαρμένας δυνάμεις, καὶ νὰ τὰς κινήσῃ εἰς τὴν ἀνατολικὴν Ἑλλάδα. Ὁ Κύριος Κωλέτης ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν κατὰ τὴν 13 τοῦ ἐνεστάτος μηνός. Ἡ φρόνησις καὶ ἡ ἐμπειρία τοῦ ἀπεσταλμένου ἠνωμένη μετὰ τῆς ἀνδρείας καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ τῶν ἀρχηγῶν τῶν στρατευμάτων ἐκείνων, Καρατάσιου, Γάτζου, Μωίνου, Δουσιώτη καὶ λοιπῶν, θέλουσιν ἐκτελεσθῆναι εὐτυχῶς τὴν διακαὴ τῆς σεβαστῆς Διοικήσεως ἐφελον εἰς τὸ νὰ ἰδῇ διαλελυμένον ὁλοτελῶς τὸ περὶ τὰς Ἀθήνας ἐχθρικὸν στρατόπεδον.

— Μανθάνομεν ἀπὸ Θετταλίας ὅτι τὸ νέον τοῦ σουλ-τάνου σύστημα δὲν εὐδοκίμεῖ εἰς τὰς ἐπαρχίας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας· ὅτι ὁ πασσᾶς τῆς Σκοδρας καὶ ὁ τῆς Βόσνας ἐκρούχθησαν ἀντάρται, διότι δὲν ἤθε-

λυσαν νὰ ὑποταχθῶσιν εἰς τὴν περὶ συστάσεως τοῦ τακτικοῦ στρατεύματος σουλτανικὴν διαταγὴν· ὅτι εἰς Θεσσαλονίκην ἐπέμψθη ἐπίτηδες ὁ Σαλήμ-πασσας εἰς ὀργανισμὸν τακτικοῦ στρατεύματος, ἀλλὰ μίλις ἐδν-νήθη νὰ καταγράψῃ ἕως 60· ὅτι καὶ 12 μπεΐδες τῆς Ἀλβανίας, διορισθέντες νὰ συνάξωσι στρατιώτας εἰς τὸ τακτικόν, δὲν ὑπήκουσαν· ὅτι εἰς τὴν Λάρισ-σαν οὐδὲ ἠθέλησαν ὅλως νὰ δώσωσι ἀκρόατιν εἰς τὸν σουλτανικὸν ὀρισμὸν. Εἰς τὴν πάλιν ταύτην ἔρχεται ὁ μέγας Ἰμπροχώρης, διὰ νὰ διευθετήσῃ τὰ πράγματα, καὶ ἐλέγετο ὅτι ἐμελλε νὰ προσδιορίσῃ τὰ δοσίματα τοῦ ῥαγια εἰς 33 γρόσια τὸν χρόνον. Ὁ ἐκεῖ ἐν-ρισκόμενος Γκέκα-πασσᾶς ἐπερσκάλεσεν ὅλους τοὺς καπιτάνους τοῦ Ὀλύμπου εἰς προσκύνησίν του· ἀλλὰ δὲν ὑπήγε κανεὶς, καὶ διὰ τὴν ἀπειθείαν τοῦ καπιτάνου

Ὀλύμπια· ἀλλὰ καὶ αὐτὰ ἔδειξαν πρὸ πολλοῦ τὴν ἐπιθυμίαν των ὅτι εἶναι ἔτοιμα νὰ ἐκστρατεύωσιν, ὅπου ἤθελον διαταχθῇ παρὰ τῆς Διοικήσεως. Ἡ Διοίκησις θέλουσα νὰ κινήσῃ καὶ τὰ ἀνδρεία ταῦτα στρατεύματα κατὰ τὰς παρούσας μάλιστα κρίσιμους περιστάσεις, διέταξε τὸν Κύριον Ἰ. Κωλέτην, νὰ παραλάβῃ τὰ δύο πελεμικὰ πλοῖα, περὶ τῶν ὁποίων ὁμιλήσαμεν εἰς τὸν προηγούμενον Ἀριθ. τῆς ἡμετέρας Ἐφημερίδος, καὶ νὰ περάσῃ εἰς Σκόπελον, Σκιάθον καὶ Σκύρον, διὰ νὰ συνάξῃ καὶ συγκεντρώσῃ τὰς εἰς τὰς νήσους ταύτας διεσπαρμένας δυνάμεις, καὶ νὰ τὰς κινήσῃ εἰς τὴν ἀνατολικὴν Ἑλλάδα. Ὁ Κύριος Κωλέτης ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν κατὰ τὴν 13 τοῦ ἐνεστάτος μηνός. Ἡ φρόνησις καὶ ἡ ἐμπειρία τοῦ ἀπεσταλμένου ἠνωμένη μετὰ τῆς ἀνδρείας καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ τῶν ἀρχηγῶν τῶν στρατευμάτων ἐκείνων, Καρατάσιου, Γάτζου, Μωίνου, Δουσιώτη καὶ λοιπῶν, θέλουσιν ἐκτελεσθῆναι εὐτυχῶς τὴν διακαὴ τῆς σεβαστῆς Διοικήσεως ἐφελον εἰς τὸ νὰ ἰδῇ διαλελυμένον ὁλοτελῶς τὸ περὶ τὰς Ἀθήνας ἐχθρικὸν στρατόπεδον.

— Τὴν τριμερὴν πυρκαίαν τῆς Κωνσταντινουπό-λεως, διεδέχθη ἄλλη εἰς τὴν Χρυστούπολιν [Σκούταρι]· καὶ κατέφθειρε τὸ ἥμισυ σχεδὸν τῆς Ὀθωμανικῆς τριπύλεως· αὕτη τὸ ἥμισυ τῆς Ἀσιατικῆς ταύτης πόλεως. Ἐπὶ τῶν πυρκαίων ταύτων γίνεται προτέτι-μηλον, ὁποῖα οὐταρίσκει ἐπικρατεῖς εἰς τὴν Κων-σταντινουπόλιν διὰ τὰς σουλτανικὰς ἀντομίας. Εἰ- γνωστόν ὅτι αἱ περισσότεραι πυρκαῖαι τῆς Κων-σταντινουπόλεως εἶναι ἔργα χειρῶν ἀδελφῶν δυσταρε-μένων καὶ παρωργισμένων.

— Ἀναγινώσκομεν εἰς τὸν Ἀ. Θ. Αριθ. 248 τοῦ 8 Σεπτεμβρίου Ἐ. Ν. τὸ ἀπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου Ἀυγούστου ἡσανίως τῆς 15 Σεπτεμβρίου 1826 ἀποστολῆς ἐπὶ τῆς Ἀκαδημίας τῆς Ἀθηνῶν.

Πρὸς τὴν Σ. Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν
τῆς Ἑλλάδος

Ἡ διευθυντικὴ τοῦ Αἰγαίου πελάγους Ἐπιτροπὴ.

Ἐγκλείεται ἀναφορὰ τῶν κατοίκων τοῦ κατὰ τὴν νῆσον Θερμίου χωρίου Σύλλακκα, καὶ τοῦ ἐκεῖ ἐνοικιαστοῦ, ἐκ τῶν ὁποίων πληροφορεῖται ἡ Σ. Διοίκησις τὰ ἐκεῖ συμβάντα κατὰ τὴν 30 καὶ 31 τοῦ παρελθόντος ἀπὸ τὸν διοικητὴν τοῦ Αὐστριακοῦ βερικίου, Ὁρίων, Κύριον Ἰωάννην Ἀλβέρτην, ἔχοντα ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του καὶ μίαν Αὐστριακὴν Γαλέαν.

Ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ ἰδίου ἐγγράφου του, εἶχε διαταγὴν ἀπὸ τοῦ Αὐστριακοῦ ἀντιναύαρχου, διὰ τὴν ἀπαιτήσιν τὰ ὁποῖα ἔκαμεν ἔξοδα ὁ τῶν Ἀθηνῶν ἀντιπρόξενος Κύριος Γρόσιος, ὅτε πρὸ πέντε χρόνων ἦλθεν εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον, διὰ νὰ σώσῃ τὰ ναυάρια τοῦ ἐκεῖ κατὰ τὸ ἀκρωτήριον ταύτης τῆς νήσου ναυαγῆσαντος Σουηδικοῦ πλοίου φορτωμένου Δείαφου.

Ὁ Κύριος Γρόσιος ἐγκαλῶν τοὺς Θέρμιους, ὅτι διήρπασαν τὸ φορτίον τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἐξέβαλεν ἀπὸ τὴν θάλασσαν καὶ συνεμερίσθησαν μετὰ τοῦ καπιτάνου, ἐξήτει τὸ πρῶτον παρ' αὐτῶν τὰ ἔξοδά του περὶ πέντε χιλιάδας γρόσια, τὰ ὁποῖα δὲν ὑποχρεῖσάντο οἱ Θέρμιοι νὰ πληρώσωσιν. Ἀλλ' εἰς ταύτην τὴν περίστασιν, ὅτε ἐφοβερίζοντο μὲ τελείαν καταστροφὴν, ὡς τοὺς εἰδοποιεῖ ὁ Αὐστριακὸς διοικητὴς μὲ τὸ ἐσώκλειστον ἐγγράφον, μὴν ἔχοντες πού νὰ καταφύγῃσι, διότι δὲν τοὺς ἐδίδετο καιρὸς, ἠναγκάσθησαν νὰ ἀγοράσωσιν τὴν σωτηρίαν των. Ἀλλὰ, διὰ νὰ εἰκονομήσωσι 427 τάληρα, τὰ ὁποῖα ὁ Κύριος Γρόσιος ἀπαιτοῦσεν ἀντὶ τῶν πρότερον 200, ἐπαρκαλοῦσαν τὸν εἰρημένον κόνσουλον, νὰ τοὺς κάμῃ τινὰ συγκατάβασιν, καὶ νὰ τοὺς δώσῃ καιρὸν, σκοποῦν ἔχοντες ἐν τούτῳ νὰ ἀναφερθῶσι πρὸς τὴν Σ. Διοίκησιν. Ὁ Δηριώτης οὗτος ἀπέβαλε τὰς δεήσεις αὐτῶν μὲ πολλὰς ὑβρεῖς, καὶ ἔφυγεν ὅλος πνέων θυμὸν. Οἱ Θέρμιοι παρεκάλεσαν τὸν γραμματικὸν τοῦ Κυριακίδου τινὰ, νὰ μεσιτεύσῃ πρὸς αὐτόν, καὶ πρὸς τὸν διοικητὴν τοῦ βερικίου, καὶ ἐπεμψαν μετ' αὐτοῦ δύο ἐκ τῶν σημαντικῶν, διὰ νὰ παρακαλέσωσιν αὐτοὺς.

Ἐν ᾧ οἱ δυστυχεῖς Θέρμιοι ἐπρόσμενον τοὺς ἀπεσταλμένους των, τοὺς ὁποίους ἐκράτησε μὲ δεσμὰ ὁ φιλάνθρωπος οὗτος, ἐξαίφνης περὶ τὸ μεσονύκτιον ἔπεσεν ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος, ὅταν ἀπὸ τοὺς ποιμένας ἔμαθον ὅτι καταβαίνουνσιν ἀπὸ τὰ ἤρη Τούρκοι μεταμετρωμένοι. Οὗτοι ἦσαν ἑκατὸν στρατιῶται, τοὺς ὁποίους ἀπεβίβασεν ὁ Αὐστριακὸς, καὶ ὡδήγησεν ὁ ὑποπρόξενος τῶν Θερμίων καὶ συμπατριώτης των Ζωρξὴς Μάξης διὰ τῶν ὁρέων, φέροντας τεσσάρων μικρὰ κανόνια, ροκέτας, καὶ τὰς λοιπὰς πυρομηχανάς.

Οἱ δυστυχεῖς Θέρμιοι ἐν τῷ μεταξύ τῆς πρεσβείας δὲν ἐπρόσμεναν τοιοῦτον κίνημα ὡς ἐκ μέγιστο ὑπ' Αὐστριακοῦ. Ἐξέλαβον λοιπὸν τοὺς Αὐστριακοὺς ὡς

Τούρκους, ἢ ληστὰς, ἀφ' οὗ μάλιστα ἐρωτηθέντες δὲν ἠθέλησαν ν' ἀπεκριθῶσιν, ἔρριψαν εἰς τὸν ἀέρα ἐν τουφέκι, καὶ τότε ἤχησαν τὰ ὄρη ἀπὸ τοὺς τουφεκοβολισμοὺς καὶ κανονισμοὺς τῶν Αὐστριακῶν. Τὰ ἀκόλουθα τούτων συμπεραίνει καθείς, ὁποῖα ἐπρεπε νὰ ἦναι, καὶ φαίνονται εἰς τὴν ἀναφορὰν τῶν Θερμίων.

Ἀφ' οὗ ἔγινε γνωστὸν ὅτι οἱ νομιζόμενοι Τούρκοι εἶναι Αὐστριακοὶ, ἐπαρρήσιάζθη εἰς αὐτοὺς ἡ ἐσώκλειστος τοῦ Αὐστριακοῦ προκήρυξις πρὸς τοὺς κατοίκους, ὅτι ἡ ἐκστρατεία δὲν εἶναι κατ' αὐτῶν, ἀλλὰ κατὰ τριῶν μόνον, τῶν προταϊτῶν καὶ ἐνόχων τῆς διαρπαγῆς τοῦ ναυαγῆσαντος πλοίου, καὶ οὗτοι ἦσαν οἱ δυστυχεῖς δημογέροντες, ἄνθρωποι γνωστοὶ καὶ τίμιοι πολῖται, καὶ ἐχθροὶ διὰ τοῦτο τοῦ ῥηθέντος ὑποπροξένου τῶν Θερμίων Ζωρξὴ Μάξης, ἀνθρώπου βδελυροῦ καὶ ὀλεθριωτάτου εἰς ἐκείνην τὴν νῆσον. Ὁ Αὐστριακὸς, φαίνεται, ὅτι μετεμελήθη, καὶ ἐρωπολόγησεν ὕστερον τὸ πᾶγμα, νομίσας εὐσχημότερον νὰ φανῇ, ὅτι πολεμεῖ τρεῖς μόνον, καὶ ὅχι ὀλόκληρον λαὸν αὐτῶν· καὶ τὴν ἐσώκλειστον προκήρυξιν ἐπενόησεν ὕστερον πολὺ τοῦ κινήματός του· διότι μήτε ἠκούσθη, μήτε ἐπαρρήσιάζθη προῦ, μήτε ἀνάγκη ἦτον θέσθαι τόσης δυνάμεως, ἐὰν ἐμελετᾶτο ἡ ἐκστρατεία ἐναντίον τριῶν.

Οἱ δυστυχεῖς δημογέροντες ἔφυγαν ἀπ' ἐκείνης τῆς νυκτός, ἀφήσαντες τὰς οἰκογενείας των εἰς τοὺς δεσμούς, καὶ τὸ χωρίον των εἰς ἐκείνην τὴν κατάστασιν, καὶ ἦλθον εἰς Σύραν, φέροντες εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τὴν ἐσώκλειστον ἀναφορὰν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἐνεργήσῃ τι ἐκ μέρους τῆς, μήτε ν' ἀποδῇ τοὺς δυστυχεῖς τούτους. Ἐγραψε λοιπὸν πρὸς τὸν Αὐστριακὸν τὴν ἐσώκλειστον ἐπιστολήν, καὶ ἐκρίνεν ἐν ταύτῳ ἀναγκαῖον ν' ἀναφέρῃ περὶ τούτου εἰς τὴν Σ. Διοίκησιν, διὰ νὰ λάβῃ τ' ἀνάλογα μέτρα, καὶ νὰ γνωρίξῃ τὰς ἐκ μέρους τῶν Αὐστριακῶν ἀθεμίτους πράξεις καὶ παρανομίας, εἰς τὰς ὁποίας ἐνεργοῦσι πολὺ, αἱ ἀντιπρόξενοι καὶ ὑποπρόξενοι, αὐτόχθονες νησιῶται καὶ κακοήθεις ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ὑπενδύθησαν τὸ σχῆμα τοῦτο εἰς ταύτας τὰς περιστάσεις· οἱ περισσότεροι, διὰ νὰ τυραννῶσι καὶ ἀπελωπίζωσι τοὺς λαοὺς τούτους, τοὺς μὲν ἀπειλοῦντες μὲ τὴν νατιζίαν των, τοὺς δὲ ὁμοίους των σκεπάζοντες ὑπὸ τὴν σημαίαν των.

Τοιοῦτοι εἶναι ἐν γένει αἱ κατὰ πάσας τὰς νήσους πρόξενοι καὶ ἀντιπρόξενοι, τῶν ὁποίων τὸν χαρακτήρα εἶναι ἀνάγκη νὰ γνωρίξῃ ἡ Σ. τοῦ ἔθνους Διοίκησις.

Ἐν Σύρῃ τῇ 7 Σεπτεμβρίου 1826.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Μ. Α. Τζαμαδός.

(Τ. Σ.)

Ν. Χρυσόγελος.

Ὁ Γραμματεὺς Δ. Σαλτέλης.